

Kanne 7.3.2019 — Euroopan komissio v. Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta

(asia C-213/19)

(2019/C 164/40)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti***Asianosaiset**

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: L. Flynn ja F. Clotuche-Duvieusart)

Vastaaja: Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta

Vaatimukset

— On todettava, että

1. Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut neuvoston päätöksen 2014/335⁽¹⁾ 2 ja 8 artiklan, neuvoston päätöksen 2007/436⁽²⁾ 2 ja 8 artiklan, neuvoston asetuksen 609/2014⁽³⁾ 2, 6, 9, 10, 12 ja 13 artiklan, neuvoston asetuksen 1150/2000⁽⁴⁾ 2, 6, 9, 10, 11 ja 17 artiklan, neuvoston asetuksen 1553/89⁽⁵⁾ 2 artiklan, neuvoston asetuksen 952/2013⁽⁶⁾ 105 artiklan 3 kohdan ja neuvoston asetuksen 2913/92⁽⁷⁾ 220 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole ottanut kirjanpitoon paikkansapitäviä tullimaksujen määriä eikä asettanut käyttöön perinteisten omien varojen ja ALV-perusteisten omien varojen paikkansapitävää määrää siltä osin kuin kyse on tietyistä tekstiilien ja jalkineiden tuonnista Kiinan kansantasavallasta;

tämä on seuraus siitä, ettei se ole noudattanut Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohdan, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 325 artiklan ja 310 artiklan 6 kohdan, asetuksen 952/2013 3 ja 46 artiklan, neuvoston asetuksen 2913/92 13 artiklan, komission asetuksen 2454/93⁽⁸⁾ 248 artiklan 1 kohdan, komission täytäntöönpanoasetuksen 2015/2447⁽⁹⁾ 244 artiklan sekä neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁰⁾ 2 artiklan 1 kohdan b ja d alakohdan, 83 ja 85–87 artiklan ja 143 artiklan 1 kohdan d alakohdan ja 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan;

Vastaavat perinteisten omien varojen menetykset, jotka on asetettava unionin talousarvion käyttöön (miinus kantokulut), ovat seuraavat:

496 025 324,30 euroa vuonna 2017 (11.10.2017 mukaan luettuna);

646 809 443,80 euroa vuonna 2016;

535 290 329,16 euroa vuonna 2015;

480 098 912,45 euroa vuonna 2014;

325 230 822,55 euroa vuonna 2013;

173 404 943,81 euroa vuonna 2012;

22 777 312,79 euroa vuonna 2011.

2. Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohdan ja neuvoston asetuksen 608/2014⁽¹¹⁾ 2 artiklan 2 kohdan ja 3 kohdan d alakohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toimittanut kattavia komission yksiköiden vaatimia tietoja, jotka ovat tarpeen perinteisten omien varojen menetysten määrän vahvistamiseksi, ja koska se ei ole esittänyt pyydettyä Yhdistyneen kuningaskunnan vero- ja tulliviranomaisen (Her Majesty's Revenue and Customs) oikeudellisen osaston tekemän oikeudellisen arvioinnin sisältöä tai sen päätöksen perusteluja, joka johti vahvistettujen tullivelkojen peruuttamiseen; ja

— Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) ja komission toistuvasti esittämistä petosten riskiä koskeneista varoituksista huolimatta Yhdistynyt kuningaskunta jätti 12.10.2017 asti ottamatta käyttöön riskiperusteisia lähestymistapoja tullivalvonnassa sen estämiseksi, että vapaaseen liikkeeseen luovutetaan aliarvostettuja tuotteita unionissa (erityisesti Kiinan kansantasavallasta vietyjä jalkineita ja tekstiilejä). Tällaisen toimimattomuuden seurauksena ja toistuvista varoituksista huolimatta Yhdistynyt kuningaskunta jätti toteuttamatta niitä riskiperusteisia toimenpiteitä, joita unionin tulleja ja omia varoja koskevassa lainsäädännössä edellytetään. Tällainen asianomaisen toimenpiteiden laiminlyönti vaikutti myös unionin arvonlisäverosääntöjen asianmukaiseen soveltamiseen. Se, että Yhdistynyt kuningaskunta rikkoi unionin oikeutta, aiheutti poikkeuksellisen suuria menetyksiä unionin talousarviolle ja vastaavasti poikkeuksellisen laajaa aliarvostettujen tuotteiden tuontia kyseiseen jäsenvaltioon. Koska Yhdistynyt kuningaskunta ei noudattanut komission suosituksia toisin kuin muut jäsenvaltiot, Yhdistynyt kuningaskunta oli houkuttelevampi kohde aliarvostetulle kaupalle. Kyseiset poikkeuksellisen suuret menetykset heikensivät myös erittäin merkittävästi tasapuolista taakanjakoa jäsenvaltioiden välillä, koska menetykset oli kompensoitava vastaavasti suuremmilla muiden jäsenvaltioiden unionille suorittamilla BKTL-maksuilla.

-
- (¹) Euroopan unionin omien varojen järjestelmästä 26.5.2014 annettu neuvoston päätös 2014/335/EU, Euratom (EUVL 2014, L 168, s. 105).
- (²) Euroopan yhteisöjen omien varojen järjestelmästä 7.6.2007 tehty neuvoston päätös 2007/436/EY, Euratom (EUVL 2007, L 163, s. 17).
- (³) Perinteisten, ALV- ja BKTL-perusteisten omien varojen käyttöön asettamisesta sovellettavista menetelmistä ja menettelystä sekä käteisvarojen saamiseksi toteutettavista toimenpiteistä 26.5.2014 annettu neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 609/2014 (uudelleenlaadittu) (EUVL 2014, L 168, s. 39).
- (⁴) Yhteisöjen omista varoista tehdyn päätöksen 94/728/EY, Euratom soveltamisesta 22.5.2000 annettu neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 1150/2000 (EYVL 2000, L 130, s. 1).
- (⁵) Arvonlisäverosta kertyvien omien varojen lopullisesta yhdenmukaisesta kantomenettelystä 29.5.1989 annettu neuvoston asetus (ETY, Euratom) N:o 1553/89 (EYVL 1989, L 155, s. 9).
- (⁶) Unionin tullikoodeksista 9.10.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 952/2013 (EUVL 2013, L 269, s. 1).
- (⁷) Yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2913/92 (EYVL 1992, L 302, s. 1).
- (⁸) Tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2.7.1993 annettu komission asetus (ETY) N:o 2454/93 (EYVL 1993, L 253, s. 1).
- (⁹) Unionin tullikoodeksista annettun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 tietyjen säännösten täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 24.11.2015 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/2447 (EUVL 2015, L 343, s. 558).
- (¹⁰) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL 2006, L 347, s. 1).
- (¹¹) Euroopan unionin omien varojen järjestelmää koskevista täytäntöönpanotoimenpiteistä 26.5.2014 annettu neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 608/2014 (EUVL 2014, L 168, s. 29).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Korkein hallinto-oikeus (Suomi) on esittänyt 8.3.2019 — Veronsaajien oikeudenvaltontayksikkö

(Asia C-215/19)

(2019/C 164/41)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Korkein hallinto-oikeus

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Veronsaajien oikeudenvaltontayksikkö

Muu osapuoli: A Oy